

Helsingin Uussillan- puiston niittyjen luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelma vuosille 2023–2032

Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen

Kaupunkiympäristön julkaisuja 2024:10

**Helsingin Uussillanpuiston niityn
luonnonsuojelualue
Hoito- ja käyttösuunnitelma vuosille
2023–2032**

Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen

Kannen kuva | Rauno Yrjölä

Julkaisija | Helsingin kaupunki / Kaupunkiympäristön toimiala

ISBN | 978-952-386-442-9

ISSN | 2489-4230

Sisällys

1	Tiivistelmä.....	4
2	Johdanto	5
	2.1 Tausta.....	7
2.	Luonnon monimuotoisuus	12
	2.1 Luontoselvitykset ja -seurannat.....	12
	2.2 Luontotyytit, kasvillisuus ja kasvisto.....	14
	2.3 Muut eliölajit.....	30
	2.4 Merkittävä lajisto	32
3.	Virkistyskäytön nykytila	36
4.	Uhkatekijät.....	39
5.	Hoitosuunnitelma.....	42
	5.1 Luonnonhoidon toimenpiteet	42
	5.2 Vieraslajien torjunta.....	48
6.	Virkistyskäytön suunnitelma.....	50
	6.1 Virkistyskäytön ohjaus	50
	6.2 Palvelurakenteet ja kunnossapitovastuu	51
7.	Luonnon seuranta.....	53
8.	Suunnitelman vaikutukset.....	54
9.	Kustannusarvio.....	55
10.	Aikataulu.....	56
	Lähdeluettelo	57
	Liite 1: Rauhoitusmääräykset	59
	Kuvailulehti	61
	Presentationsblad.....	63
	Description	65

1 Tiivistelmä

Vartiokylän Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaval-nimisen ulkoilutien ja Itäväylän varrella. Niityillä on monipuolista kasvilajistoa ja sen pinta-ala on laaja, koko avoin puistoalue reunametsineen on hieman yli 7 hehtaaria, josta esitettävän luonnonsuojelualueen pinta-ala on 2,58 hehtaaria. Yhdessä Itäväylän toisella puolella sijaitsevien niittyjen kanssa kohde muodostaa merkittävän kokonaisuuden.

Uussillanpuiston niittyalue on paikallisesti arvokas perinneympäristö, joka kuuluu Helsingin kaupungin hoitokohteisiin. Helsingin kaupunki on luokitellut hoidettavia alueitaan, luokitus perustuu mm. alueen aiempiin kasvillisuusinventointeihin. Hoidolla säilytetään arvokasta perinneympäristöä sekä niillä elävää kasvi- ja eläinlajistoa. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalta alueesta.

Uussillanpuiston niittyalueelle on tarkoitus perustaa luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelualueen perustamisella turvataan arvokkaan perinneympäristön säilyttäminen. Puistoalue on lisäksi paikallisesti tärkeä ulkoilualue.

Tässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään tiivistetysti alueen tärkeimmät luontoarvot ja hoitotoimet, joilla luontoarvot saadaan perustettavalla luonnonsuojelualueella säilymään, ja joilla niitä voidaan myös lisätä. Myös alueen virkistyskäytön ohjaaminen on osa työtä. Suunnitelma on laadittu seuraavan kymmenen vuoden ajaksi.

Hoito- ja käyttösuunnitelmatyön teetti Helsingin kaupungin ympäristöpalvelut, ja suunnitelman laativat luontokonsultit Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen.

2 Johdanto

Vartiokylän Uussillanpuiston niityt on paikallisesti arvokas perinneympäristö, joka kuuluu Helsingin kaupungin hoitokohteisiin. Hoidolla säilytetään arvokasta perinneympäristöä.

Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaival-nimisen ulkoilutien ja Itäväylän varrella. Alue on osa kaupunginosapuistoa ja tärkeää viheryhteyttä Myllypu-rosta Vartiokylänlahdelle. Uussillanpuiston niityt rajautuvat pohjoislaidaltaan metsään, ja metsän reunat ovat hieman muuta ketoa korkeammalla. Alueella on puutonta, ketomaista ympäristöä, länsi- ja itäpäässä on myös puustoa. Ehdotetun suojelualueen rajauksen itäpäässä on hiekkapoh-jainen niitty, joka jatkuu vielä rajauksen ulkopuolelle, ja päättyy Itäväylän rakentamisen aikana syntyneeseen jyrkkään hiekkatörmä.

Niityillä on monipuolista kasvilajistoa ja sen pinta-ala on laaja, koko avoin puistoalue reunametsi-neen on hieman yli 7 hehtaaria, ja luonnonsuojelualueeksi ehdotettavan alueen pinta-ala on 2,58 ha. Yhdessä läheisten Linnavuorenpuiston ja Kurkimoisionpuiston arvoniittyjen kanssa kohde muo-dostaa merkittävän kokonaisuuden, josta on yhteys laajempaan niittyverkostoon Itä-Helsingin alu-eella. Osa Uussillanpuiston niittyalueesta kuuluu Helsingin kaupungin luonnonsuojeluohjelmaan 2015–2024, ja alueelle perustetaan luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelualueen perustamisella tur-vataan arvokkaan perinneympäristön säilyttäminen.

Alue on vuosikymmenien ajan toiminut hevoslaitumena. Laiduntaminen päättyi 1990-luvun lo-pussa, jonka jälkeen alue oli vajaat kymmenkunta vuotta ilman hoitoa. Helsingin kaupunki on hoita-nut aluetta 2000-luvun alkupuolelta alkaen. Laidunnuksen päätyttyä Uussillanpuiston niityt olivat osittain umpeenkasvaneet, sillä ilman niittoa lehtipuuvesat valtaavat nopeasti ketoalueen ja sanaja-lat levittäytyvät metsänreunasta ketoalueelle. Niittyjä saatiin kuitenkin kunnostettua ja niiden laatua parannettua, kun hoito aloitettiin uudelleen. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalta alueesta. Hoita-mattomia vuosia on ollut vähän, ja niittylajisto ei ole ehtinyt hävitä perinnebiotoopeilta.

Vaarana on alueen kautta kulkevan ekologisen yhteyden katkeaminen tai heikentyminen. Lähialu-eella on muutamia muitakin arvokkaita niitty- tai ketoalueita, jotka yhdessä muodostavat tärkeän kokonaisuuden, joka monipuolistaa Helsingin alueen luontoa.

Puistoalue on lisäksi paikallisesti tärkeä ulkoilualue. Ihmisten liikkuminen lisää kulutusta ja synnyt-tää polkuja. Myös koirien ulkoiluttaminen ja voi aiheuttaa rehevöittävää vaikutusta erityisesti polku-jen varsille.

Tässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään tiivistetysti alueen tärkeimmät luontoarvot ja mah-dolliset hoitotoimet, joilla luontoarvot saataisiin perustettavalla luonnonsuojelualueella säilymään. Myös alueen virkistyskäytön ohjaaminen on osa työtä.

Kuva 1–1. Ohjausryhmän maastokäynti alueelle sateisena alkukesän päivänä. Kuva: Rauno Yrjölä.

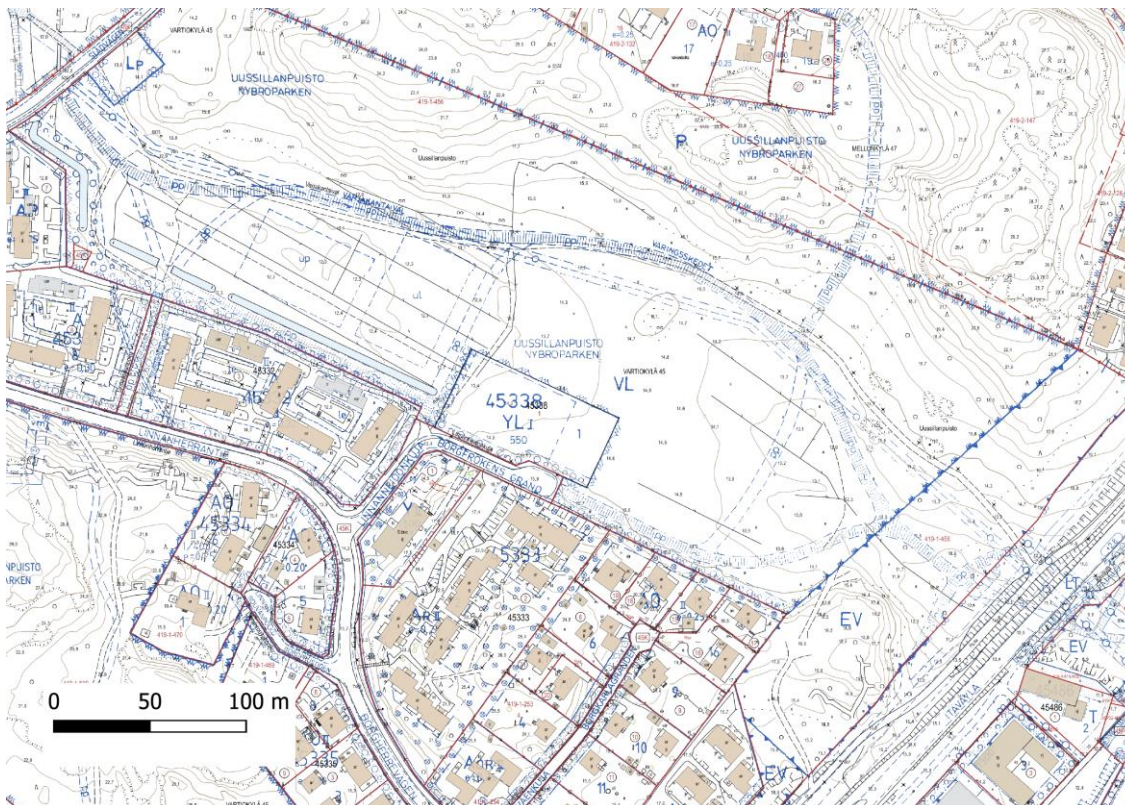
Hoito- ja käyttösuunnitelmatyön ohjausryhmään kuuluivat ympäristöpalveluista ympäristötarkastajat Jere Salminen (projektin vastuhenkilö) ja Milla Partanen, ympäristösuunnittelija Hanna Seitapuro ja projektikoordinaattori Hanna Tuovila, yleiset alueet -palveluista projektipäällikkö Päivi Islander ja metsävastaava Vesa Koskikallio, asemakaavoituksesta arkkitehti Maria Isotupa, liikenne- ja katusuunnittelusta liikenneinsinööri Jussi Jääskä, kaupunkitila- ja maisemasuunnittelu -palveluista luontoasiantuntija Tuuli Ylikotila, kulttuurin ja vapaa-ajan toimialan tilapalveluista Hannu Airola ja Staran ympäristönhoidosta Janne Simola. Hoito- ja käyttösuunnitelman laativat luontokonsultit Rauno Yrjölä ja Timo Metsänen.

2.1 Tausta

Perustiedot suunnittelualueesta			
Suunnittelualueen nimi	Uussillanpuiston niityt	Pinta-ala (ha)	2,8
		Vesipinta-ala (ha)	-
Sijainti	Uussillanpuiston niityt sijaitsevat pitkänä, vaihtelevan levyisenä nauhana Varjakantaival-nimisen ulkoilutien koillispuolella Helsingin Vartiokylässä (kuva 1-2). Alueen keskipisteen koordinaatit (ETRS-TM35 koordinaatistossa) ovat N: 6678142 E: 395573		
Yleiskuvaus suunnittelualueesta	Uussillanpuiston niityt ovat yhdistelmä niittyjä ja hakamaita, joita on aiemmin käytetty mm. hevoslaitumena. Alueen niityt vaihtelevat kosteuden ja kasvillisuuden mukaan. Osa Uussillanpuiston reuna-alueen niityistä on kuivia ketoja; ravinteisuus ja kosteus lisääntyvät puiston keskellä olevaa ojanvartta kohti, ja siellä niityt ovat selvästi rehevämpiä. Alueen halki kulkee ulkoilutie ja lisäksi alueella risteilee ihmisten liikkumisesta syntyneitä polkuja. Aluetta halkovat myös kaasuputkilinja ja Helsingin seudun ympäristöpalvelujen päävesijohto.		
Suunnitelman tavoitteet	Tavoitteena on säilyttää Uussillanpuiston arvokkaat niityt, niiden kasvillisuus ja kasvillisuuteen kytköksissä oleva hyönteislajisto. Lisäksi kehitetään alueen polkuverkostoa sekä opastusta.		

Kuva 1–2. Uussillanpuiston niittyjen luonnonsuojelualueen sijainti Helsingin itäosassa, Mellunkylän ja Itäväylän välissä.

Kuva 1–3. Ajantasa-asemakaava Uussillanpuistosta lähialueineen. Alueella on voimassa kaava 9580.

Kuva 1–4. Uussillanpuiston luonnonsuojelun rajausta. Yhteensä rajauksen sisällä oleva pinta-ala on 2,8 hehtaaria. Varjakantaipaleen kevyenliikenteenväylä ja sen reuna-alueet eivät sisälly luonnonsuojelun ehdotukseen.

Tausta	
Historia	Uussillanpuiston niityt on vuosikymmenien ajan toiminut hevoslaitumena. Laiduntaaminen päättyi 1990-luvun lopussa, jonka jälkeen alue oli vakaat kymmenkunta vuotta ilman hoitoa. Itäisin osa alueesta (0,6 ha), "Itäväylän niitty", kuuluu Uudenmaan perinnemaisemakohteisiin (Pykälä & Bonn 2000). Helsingin kaupunki on hoitanut niittyjä jo 2000-luvun alusta, mutta alueen muita osia vasta vuodesta 2017 alkaen. Hoitona on ollut puiden ja pensaiden raivaamista ja vieraslajien poistoa sekä vuosittainen niitto ja niittojätteen pois korjaaminen osalla suunnittelualueesta.
Kaavoitus	Alueella on voimassa asemakaava (kaava 9580 vuodelta 1991), jossa alue on merkitty 45338, virkistys-, erityis- ja katualueeksi. Alueen länsipäässä varaukset leikki- ja pallokentille. Suurin osa alueen niityistä VL-lähivirkistysalutta. Merkittävin keto-alue, perinnemaisemakohde itäpäässä Itäväylän varrella EV-suojaviheraluetta. Kaavassa lisäksi Linnanheidonkujan julkisten lähipalvelurakennusten korttelialue (YL). Yleiskaavassa 2016 Uussillanpuiston alue on viheryhteyden ja suojeltavaksi tarkoitettun alueen lisäksi merkitty asuntovaltaisiksi A4 ja A3 -alueiksi, joita kehitetään pääasiassa asumisen, puistojen, virkistys- ja liikuntapalvelujen sekä lähipalvelujen käyttöön.

Tausta	
Kaavoitus	Yleiskaavassa Itäväylää pitkin on osoitettu pikaraitiotie eli joukkoliikenteen nopea runkoyhteys, joka voidaan toteuttaa bussiratkaisuna sekä "Baanaverkko" eli pyöräliikenteen nopea runkoverkko (sijainti ohjeellinen). Yleiskaavan teemakartalla "Virkistys- ja viherverkosto 2050" Uussillan puiston läpi kulkee Malminkartanon huippu - Vuosaaren huippu -viherlinja, joka vahvistaa itä-länsisuuntaista yhteyttä vihersormiin ja parantaa virkistyspalvelujen saatavuutta asuinalueella. Samalla teemakartalla Uussillanpuisto on merkitty "kaupunginosa-puistoksi", joka on asuinalueita kokoava keskeinen ja helposti saavutettava puisto-alue, jota kehitetään toiminnallisesti monipuoliseksi siten, että se palvelee eri käyttäjäryhmiä ja vahvistaa alueen identiteettiä. Itäisen bulevardikaupungin itäosan suunnitteluperiaatteet valmistuvat vuonna 2023. Itäväylän vartta ja sen ympäröivää aluetta Itäkeskuksesta koilliseen Kallvikintien risteykseen kehitetään ns. bulevardikaupungin periaatteiden mukaisesti asuin-, virkistys ja työpaikka-alueeksi vahvistaen sen elinvoimaisuutta osana tiivistyvää kaupunkia. Suunnitteluperiaatteet nojaavat Helsingin yleiskaavaan 2016, jota ne tarkentavat. Helsingin yleiskaava mahdollistaa Itäväylän ympäristöön merkittävästi uutta lisä- ja täydennysrakentamista.
Muut suunnitelmat alueella	Alueella on voimassa Mellunkylän ja Vartiokylän pohjoisosan aluesuunnitelma vuosille 2018-2027 Aluesuunnitelma sisältää yleisten alueiden eli katu-, aukio-, tori- ja viheralueiden tavoitetilän. Uussillanpuiston aluetta koskevia tavoitteita ovat: • Puustoisien verkoston monimuotoisuuden tukeminen ja epäjatkuvuuskoh- tien parantaminen. • Niittyverkoston kehittäminen hoitotoimien avulla niityillä, nurmikoilla, joh- tokäytävissä ja pientareilla. • Avoimuuden ja monimuotoisuuden edistäminen. • Vieraslajien torjuminen. Uussillanpuiston niittyjen hoitoluokituksen mukaan alueen niittyjä hoidetaan niittä- mällä kerran vuodessa ja niittojäte korjataan pois.

Ohjaus ja osallistaminen			
Avoimet yleisötilaisuudet	22.9.2022	Yleisökysely	-
Osallistetut tahot	Lähiseudun asukkaat (kaupunginosayhdistys Puotila-Seura), Helsingin luonnonsuojeluyhdistys (Helsy ry)		
Muu osallistaminen			

2. Luonnon monimuotoisuus

2.1 Luontoselvitykset ja -seurannat

Aiemmat selvitykset ja seurannat	
Elinympäristöt ja kasvillisuus	Forss, S. 2008: Kärlevävegetationen på stadsängar i huvudstadsregionen – jordmånens, urbanitetsgradens och skötselns inverkan. – Pro gradu. Helsingfors universitet. Laiho, E-L. 2013: Sekundaaristen niittyjen kasvillisuus, maaperä sekä niittytyypit Itä-Helsingissä ja Östersundomin liitosalueella. – Pro gradu Helsingin yliopisto. Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. – Alueelliset ympäristöjulkaisut 2000. Suomen ympäristökeskus. Seitapuro, H. 2017: Uussillan perinnekedon kasvi-inventoinnit. Luontotietojärjestelmän arvokkaat kohteet. Helsingin luontotietojärjestelmä ja siellä olevat arvokkaiden geologisten- ja kasvillisuuskohteiden tiedot.
Perhoset	Nupponen K. 2020: Itä-Helsingin kolmen ketoalueen huomionarvoisten perhoslajien selvitys vuonna 2020. – Faunatican raportteja 76/2020. Helsingin kaupungin päiväperhosseuranta vuosina 2019–2020. Linjalaskentojen tulokset excel-lomakkeina ja SYKE:n koordinoiman Maatalousympäristöjen päiväperhosseurannan aineistossa.
Myrkkypistiäiset	Paukkunen, J. 2020: Myrkkypistiäiskartoitus Linnavuorenpuiston ja Uussillanpuiston niittyalueilla sekä Kivikon ulkoilualueen kallioalueella Helsingissä vuonna 2020. Tutkimusraportti. Helsingin kaupungin kimalaisseuranta vuosina 2019–2022. Linjalaskennat osana SYKE:n koordinoimaa valtakunnallista kimalaisseurantaa. https://laji.fi/project/MHL.89/about
Luteet	Pynnönen, P. 2020: Helsingin Kivikon ulkoilualueen, Uussillanpuiston ja Linnavuorenpuiston ludeselvitys 2020. Tutkimusraportti.

Kuva 2–1. Geologinen kohde, muinainen rantakivikko, Uussillanpuiston pohjoispuolella.

Kuva 2–2. Geologinen kohde, vanha hiekanottoalue, Itäväylän varressa. Kohteen arvo on heikko, mutta se sijoittuu osittain kasvilajistoltaan arvokkaimman niittyalueen kohdalle.

2.2 Luontotyytit, kasvillisuus ja kasvisto

Kasvillisuudeltaan arvokkaimmat Uussillanpuiston osa-alueet ovat Seitapuron (2017) mukaan Varjakantaival-ulkoilutien pohjoispuolelle jäävät alueet, joilla on pienruohoketoa, tuoretta niittyä ja koi-vuhakaa, jonka kenttäkerros on heinävaltaista tuoretta niittyä. Kaikki nuo luontotyytit on luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi (CR, Kontula & Raunio 2019). Lisäksi puiston alueelta löytyy kosteaa niittyä, tuoretta heinäniittyä ja tuoretta suurruohoniittyä, jotka ovat syntyneet alueelle alueen viljelyn ja laidunnuksen loputtua. Perinnebiotooppien luontotyyppinä ne kaikki on Suomessa luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi luokiteltuja.

Alueen arvokkaimmat niittykuviot kuivia tai tuoreita matalakasvuisia niittyjä/heinäketoja, jotka ovat Helsingin alueella harvinaisia ja joita uhkaavat rehevöityminen ja umpeenkasvu. Kasvillisuus vaihtuu kosteuden ja rehevyyden perusteella kuivista niukkaravinteisista alueista laakson pohjan reheviin suurruoho- ja heinäniittyihin.

Seuraavassa esitettävä luontotyyppien kuviointi perustuu maastossa vuonna 2022 tehtyihin havaintoihin. Erilliset kuviot voivat olla samaa luontotyyppiä, mutta ne voivat erota esimerkiksi hoito-tarpeen mukaan, kuten kuviot 9–11, jotka kaikki ovat vanhaa niittyä, mutta joilla on kosteuden vaihtelua ja myös vesaikon kasvu on hieman eri kohdissa erilaista.

Kuva 2–3. Uussillanpuiston suunnittelualueen luontotyyppikuvioit vuodelta 2022.

Kuvio 1, kostea keskiravinteinen lehto. Uhanalaisuusluokka: NT = silmälläpidettävä. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: NT = silmälläpidettävä.

Puu- ja pensas-kerros	Alueen länsireunan pieni lehtipuuvaltainen alue. Ulkoilutien pohjoispuolella (1a) myös hieman tuoretta lehtoa. Puu ja pensaskerroksessa on paljon harmaaleppää (erityisesti 1a), rauduskoivuja, haapoja, kiiltopajua, pihlajia sekä tuomea. Myös yksittäinen kuusi kasvaa osa-alueella 1a.
Kenttä- ja pohjakerros	Kenttäkerroksessa kasvaa mm. kivikkoalvejuurta, metsäimarretta, lillukkaa, käenkaalia, vadelmaa, hiirenvirnaa, reunoilla niittynurmikkoa, nurmilauhaa, koiranheinää, si-ankärsämöä, mesiangervoa, ranta-alpia ja sananjalkaa. Keski- ja loppukesällä puusto varjostaa kenttäkerrosta.

Kuva 2–4. Kuvio 1, harmaaleppävaltainen kostea lehto (1a). Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 2, lehtomainen kangasmetsä. Uhanalaisuusluokka: VU = vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = vaarantunut

Puu- ja pensas-kerros	Reunametsässä kasvaa suuria haapoja, kuusia ja rauduskoivuja, lisäksi myös suuria mäntyjä, erityisesti kuivemmassa ylärinteessä. Ylempänä kalliolla rajalla ja sen ulkopuolella kasvaa nuoria mäntyjä ja pihlajan taimia. Kohde kuuluu Helsingin arvokkaisiin metsäkohteisiin (Luontotietojärjestelmä)
Kenttä- ja pohjakerros	Kenttäkerroksessa kasvaa mm. kieloa, kangasmaitikkaa, mustikkaa, kultapiiskua, puolukkaa, nuokkuhelmikkää, metsälauhaa, lillukkaa, kanervaa ja hiirenvirnaa. Paikoin metsän reunaan on kasattu niityltä kerättyjä suuria kiviä.

Kuva 2–5. Kuvion 2 reunametsä, lehtomainen kangas. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 3, karu pienruohoketo – tuore pienruohoniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.	
Puu- ja pensas-kerros	Kedon alueella kasvaa muutama haapa ja rauduskoivu sekä harmaalepän, rauduskoivun ja kiiltopajun taimia
Kenttä- ja pohjakerros	Kuvion kasvilajisto on monipuolinen, lajeja mm. siankärsämä, särmäkuisma, peltopähkämä, kissankello, harakankello, peurankello, ahdekaunokki, ojakärsämä, pelto-saunio, nurmirölli, niittynurmikka, nurminata, metsäapila, valkoapila, ketoneilikka, kultapiisku, poimulehtilaji, tuoksusimake, kalvassara, nurmipiippo, niittyhumala, hiirenvirna, sananjalka, ranta-alpi, voikukka, rikkajuola eli juolavehnä, nurmipuntarpää, koiranputki, pikkulaukku, voikukka, pelto-ohdake, pihasaunio, keväthanhikki ja ahopukinjuuri.

Kuva 2–6. Kuvion 3 kuiva keto. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–7. Ketoneilikka kuviolla 3. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–8. Kissankello kuviolla 3. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 4, lehtomainen ja tuore kangas. Uhanalaisuusluokka: VU = vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = vaarantunut.	
Puu- ja pensas-kerros	Samankaltainen rinnemetsä kuin kuvio 2, mutta lähempänä mustikkatyyppin tuoretta kangasta. Sananjalkaa vähemmän kuin kuviolla 2. Ketoalueen viereisen metsänreunan puusto on harvahkoa ja sieltä erottuu silmään komeita maisemapuita, kuten leveäoksaisia mäntyjä. Kuviolla kasvaa myös suuria rauduskoivuja ja kuusia. Lisäksi pihlajaa. Kuvion pohjoispuolella olevalla kallioalueella on useita keloja.
Kenttä- ja pohjakerros	Kenttäkerroksen kasvillisuus on varpuvaltaista mustikan ja puolukan ollessa runsaimpia lajeja. Myös kielo on vallannut alaa. Lisäksi mm. metsälauhaa, nuokkuhelmikkää ja metsäkastikkaa. Rinteen yläosassa on muinaisrantakivikko, ja reunassa olevat kivenlohkareet saattavat olla osa sitä.

Kuva 2–9. Kuvion 4 rinnemetsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 5, kuiva keskiravinteinen lehto. Uhanalaisuusluokka: NT = silmälläpidettävä. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: NT = silmälläpidettävä.	
Puu- ja pensas-kerros	Kuviolla kasvaa muutama kataja, haapoja, pari vaahteraa ja mänty. Lisäksi pihlajan ja tuomen taimia.
Kenttä- ja pohjakerros	Kenttäkerroksen lajeja ovat mm. metsäkastikka, kielo, kultapiisku, niittynurmikka, nurmirölli, ojakärsämö, nuokkuhelmikka, kangasmaitikka, lillukka ja vadelma.

Kuva 2–10. Kuvion 5 reunuspuustoa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 6, hakamainen, lehtipuuvaltainen metsä.	
Puu- ja pensas-kerros	Kuviolla kasvaa rauduskoivuja ja haapoja, sekä muutamia suuria mäntyjä. Puiden alla kasvaa mm. lepäntaimia, pari pientä kuusta, raita ja muutama pihlaja.
Kenttä- ja pohjakerros	Puistomaisen, entisen haan tai metsälaitumen kenttäkerroksessa kasvavat runsaina ranta-alpi, kangasmaitikka, kielo, nurmirölli ja koiranputki, metsäkastikka, metsäapila, kielo ja ojakärsämö. Pienellä kalliopaljastumalla kasvaa mm. isomaksaruoho, särmäkuisma, nurmipuntarpää, timotei, sarjakeltano ja pikkulaukku.

Kuva 2–11. Kuvion 6 lehtipuuvaltaista puoliavointa metsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 7, karu pienruohoketo – heinäketo – tuore pienruohoniitty. Kuvio kuuluu Uudenmaan perinnemaisemakohteisiin (Pykälä & Bonn 2000). Kohteella on useita uhanalaisia luontotyypppejä. Helsingin luontotietojärjestelmässä luokiteltu tuoreeksi heinäkedoksi. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR=Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka: CR=Äärimmäisen uhanalainen.	
Puu- ja pensas-kerros	Avoimella kedolla kasvaa muutama rauduskoivu ja reunoilla mäntyjä, rauduskoivuja, haapoja. Myös muutamia lehtipuun vesoja on ilmestynyt niitylle.
Kenttä- ja pohjakerros	Niityn alaosa (7a) on yläosaa (7b) rehevämpi. Niityllä kasvavat mm. koiranheinä, nurmilauha, niittynurmikka, nurmirölli, metsäapila, siankärsämä, ojakärsämä, pietaryrtti, nokkonen, piennarmatara, voikukka, piharatamo, pihatatar, nurminata, pelto-ohdake, timotei, nurmipuntarpää, ahdekaunokki, koiranputki, poimuhierakka, kangasmaitikka, pujo, peltosaunio, kevättaskuruoho, ahopukinjuuri pikkulaukku, hiirenvirna, ja mäkivirvilä. Ulkoilutien varsi ja eteläpuoli (7a) on rehevämpää, ja siellä kasvaa mm. kylämaltsa. Rehevyys johtuu rinteiden alaosan suuremman kosteuden lisäksi mahdollisesti lisälannoitteesta, jonka mm. koirien ulkoiluttaminen polun varrelle tuo. Niityn yläosa (7b) on aiemmin arvioitu Uusillaanpuiston niittyjen kasvistollisesti arvokkaimmaksi alueeksi. Kumpareiden rinteillä vaihtelevat pääasiassa pienruohokedon ja heinäkedon muodostamat alueet. Kukinta-aikaan aluetta värittävät lähes yhtenäisenä mattona paikoin kasvava ketoneilikka, kissankello, pikkulaukku, särmäkuisma, kelta-, aho- ja paimenmatara, päivänkakkara, peurankello ja ahdekaunokki. Kuvion matoista melko iso osa on kukkien väristä päätellen paimenmataran ja keltamataran risetyymiä, piennarmataraa.

	Ruusuruoho on runsain lähellä kuvion pohjoisreunaa. Muita ketokasveja alueella ovat mäkikaura, kevättädyke, ketokarvaskallioinen ja mäkivirvilä. Lisäksi aiemmin alueelta on havaintoja mm. hietalemmikistä ja hiirenhännästä (Pykälä & Bonn 2000). Heinistä runsaita ovat tuoksusimake, niittynurmikka, nurmirölli, punanata, nurmitähkiö, hietakastikka ja nurmipuntarpää. Lisäksi kuviolla kasvavat mm. siankärsämö, nurmitädyke, hiirenvirna, metsäapila, pukinjuuri, pölkkyruoho, ja aho-orvokki.
--	--

Kuva 2–12. Kuvion 7a heinäketoa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–13. Kuvion 7b pienruohoketoa, missä ruusuruoho on runsas. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–14. Keltamatarata tai paimenmataran ja keltamataran risteymä (nk. piennarmatarata) kuviolla 8. Syväkeltaiset ja kapealehtiset yksilöt, kuten kuvassa, ovat ilmeisesti lähimpänä puhdasta keltamatarataa. Uussillan niityillä on kuitenkin laaja kirjo matararisteymiä keltaisesta vaaleankeltaiseen. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–15. Ruusuruoho kuviolla 8. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 8, lehto. Uhanalaisuusluokka: VU=Vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU=Vaarantunut.	
Puu- ja pensas-kerros	Kuvion 7 ja rakennusten välinen reunuspuusto rajauksen sisällä. Kohdassa kasvaa kuusi, pari mäntyä, rauduskoivu sekä haavan ja pihlajan taimia
Kenttä- ja pohjakerros	Reunan lajeja ovat mm. piennarmatara, ruusulaji, karviainen, vadelma, siankärsämö, nurmilauha, nurmirölli ja niittynurmikka.

Kuva 2–16. Kuvion 8 reunuspuusto. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 9, vesakoituva tuore niitty Varjakantaipaleen eteläpuolella. Entistä peltomaata. Osa-alueen 9a luoteisosa on perinnebiotoopiksi luokiteltavaa tuoretta niittyä; uhanalaisuusluokka: CR=Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR=Äärimmäisen uhanalainen.	
Puu- ja pensas-kerros	Osakuvio 9a on erityisesti läheltä ulkoilureittiä voimakkaasti vesakoitunut. Niityllä kasvaa runsaasti lehtipuiden taimia, mm. kiiltopajua, harmaaleppää ja rauduskoivua.
Kenttä- ja pohjakerros	Lajisto on heinäniityn ja suurruohonniityn lajeja. Paikoin esiintyy kosteaa niittyä mesi-angervoineen. Muita runsaita lajeja ovat mm. punasänkiö, syysmaitiainen, ojakär-sämö, niittynätkelmä, hiirenvirna, rikkajuola, rantaminttu, nurmilauha, nurminata, niittynurmikka, nurmipuntarpää, nurmitähkiö, nokkonen, pikkulaukku, särmäkuisma, peltopähkämö, rantakukka ja nurmirölli, pelto-ohdake, ranta-alpi, koiranputki, korpikaisla, nokkonen, valkopeippi, leskenlehti ja harakankello. Kuvion halki kulkee kaasuputkilinja, jolta kasvillisuus on niitetty jo kesällä. Ulkoilutien reuna on rehevämpää, osin ehkä koirien paikalle tuomien ravinteiden takia.

Kuva 2–17. Kuvion 9a vesakoitunut niitty. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–18. Kuvion 9b vesakoitunut niitty. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 10, kuiva niitty – tuore pienruohoniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.

Puu- ja pensas-kerros	Kivikasan ympärillä ja kuvion reunoilla kasvaa rauduskoivua ja kiiltopajua.
Kenttä- ja pohjakerros	Kuvion 10a kohdalle on aikoinaan ilmeisesti kasattu niityllä olleita kiviä. Kivikasan ympärillä olevia lajeja ovat mm. hietakastikka, sananjalka, ahdekaunokki, maitohorsma, niittynurmikka, nurmilauha, vadelma ja peurankello. Kuviolla 10b on kuvion 3 kaltaista kuivaa ja tuoretta pienruohoniittyä, joka vaihtuu tuoreeksi heinäniityksi. Lajeja ovat mm. ahdekaunokki, tuoksusimake, särmäkuisma, ojakärsämö, siankärsämö, niittynurmikka, nurmilauha, nurmirölli, pihasaunio ja pikkulaukku.

Kuva 2–19. Kuvion 10a kivinen saareke. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–20. Kuvion 10b niittyä. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 11, kostea heinäniitty. Uhanalaisuusluokka: CR = äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = äärimmäisen uhanalainen.	
Puu- ja pensas-kerros	Kuviolla on hieman lehtipuiden taimia.
Kenttä- ja pohjakerros	Kuvio on itäosastaan selvästi kosteampi kuin esimerkiksi kuvio 13. Keväällä vesi seisoi vielä niityllä. Lajeja ovat mm. särmäkuisma, ojakärsämö, tuoksusimake, rantalpi, poimulehtilaji, maitohorsma, harmaasara, jokapaikansara ja mesiangervo.

Kuva 2–21. Kuvion 11 kosteaa niittyä. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 12, kostea lehto. Pensoittunutta niittyä tai peltoa, joka on osin kehittynyt lehdoksi.	
Puu- ja pensas-kerros	Jatkuu suojelualuerajauksen ulkopuolella kosteapohjaisena lehtona, paikoin pajukkoisena luhtana niityltä Itäväylälle asti. Lajeja mm. rauduskoivu, harmaaleppä, tuomi, kiiltopaju ja raita.
Kenttä- ja pohjakerros	Avoimessa reunassa kasvaa mm. mesiangervoa, maitohorsmaa ja pelto-ohdaketta ja korkeita heiniä. Muita lajeja vuohenputki, koiranheinä, rikkajuola, ojakärsämö, ja nokkonen.

2.3 Muut eliölajit

Uussillanpuisto on kasvillisuuden lisäksi myös merkittävä hyönteiskohde. Alueella tehdyissä selvityksissä on löytynyt mm. paahdeympäristöjen punaisen listan pistiäisiä ja harvinaisia luteita. Alue on monipuolisen kasvillisuutensa ansiosta merkittävä paikka monille pölyttäjähyönteisille.

Uussillanpuiston kasvillisuus vaihtelee avoimesta maastosta puoliavoimeen metsämaastoon, ja toisaalta kuivasta niitystä kosteaan. Tämä vaihtelu luo edellytykset monipuoliselle hyönteislajistolle, vaikka perhosten osalta alueen lajisto ei ollutkaan yhden vuoden esiselvityksen perusteella kovin runsas ja monipuolinen (Nupponen 2020). Selvityksen ainoa mielenkiintoisempi laji oli kiiltokaitakoi. Aiemmin alueelta on tiedossa myös havainto mesimaayökkösestä (Helsingin kaupungin luontotietojärjestelmä).

Uussillanpuiston myrkkypistiäisselvityksessä (Paukkunen 2020) alueelta löydettiin neljä punaisen listan lajia: etelänkoloampiainen, kultapiiskumaamehiläinen, pukinjuurimaamehiläinen ja niittykaskashukka. Myrkkypistiäisten kannalta alueen arvokkain osa on Itäväylän varressa oleva keto (kuvio 8).

Ludeselvityksessä alueelta löytyi muutamia mielenkiintoisia lajeja, jotka suosivat erityisesti paahteisia kuivia kohtia alueella, erityisesti kuvioita 8 ja 3 (Pynnönen 2020). Pynnönen mainitsee Uussillanpuiston lajeista erikseen huomionarvoisina tädykeluteen, mustasamettiluteen, hartokesakkoluteen ja ruosteaholuteen.

Kuva 2–23. Isokokoinen ja helposti havaittava pyjamalude on levinnyt myös Uussillanpuistoon.
Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–24. Lehtokotilo on runs luonnonsuojelualueen rajauksen tuntumassa, kosteapohjaisessa lehdossa. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–25. Tarhasylkikuoriainen on alueella runsas. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 2–26. Parittelevat myskijäärät hieman kuvion 12 ulkopuolella alueen rajalla. Kuva: Rauno Yrjölä.

2.4 Merkittävä lajisto

Lajiston merkittävyyttä on arvioitu aiempien luontoselvitysten perusteella ja luontodirektiivin sekä Suomen ja Helsingin uhanalaisuusarviointien perusteella. Alueen niittyjen lajistollinen arvo on tiedetty jo aiempien selvitysten mukaan. Mm. Pykälä ja Bonn (2000) mainitsevat Itävyölän varrella olevan niityn huomionarvoisina lajeina mäkikauran, ruusuruohon, hietalemmikin, kevättädykkeen, ketokarvaskallioisen, hiirenhängnän ja mäkivirvilän.

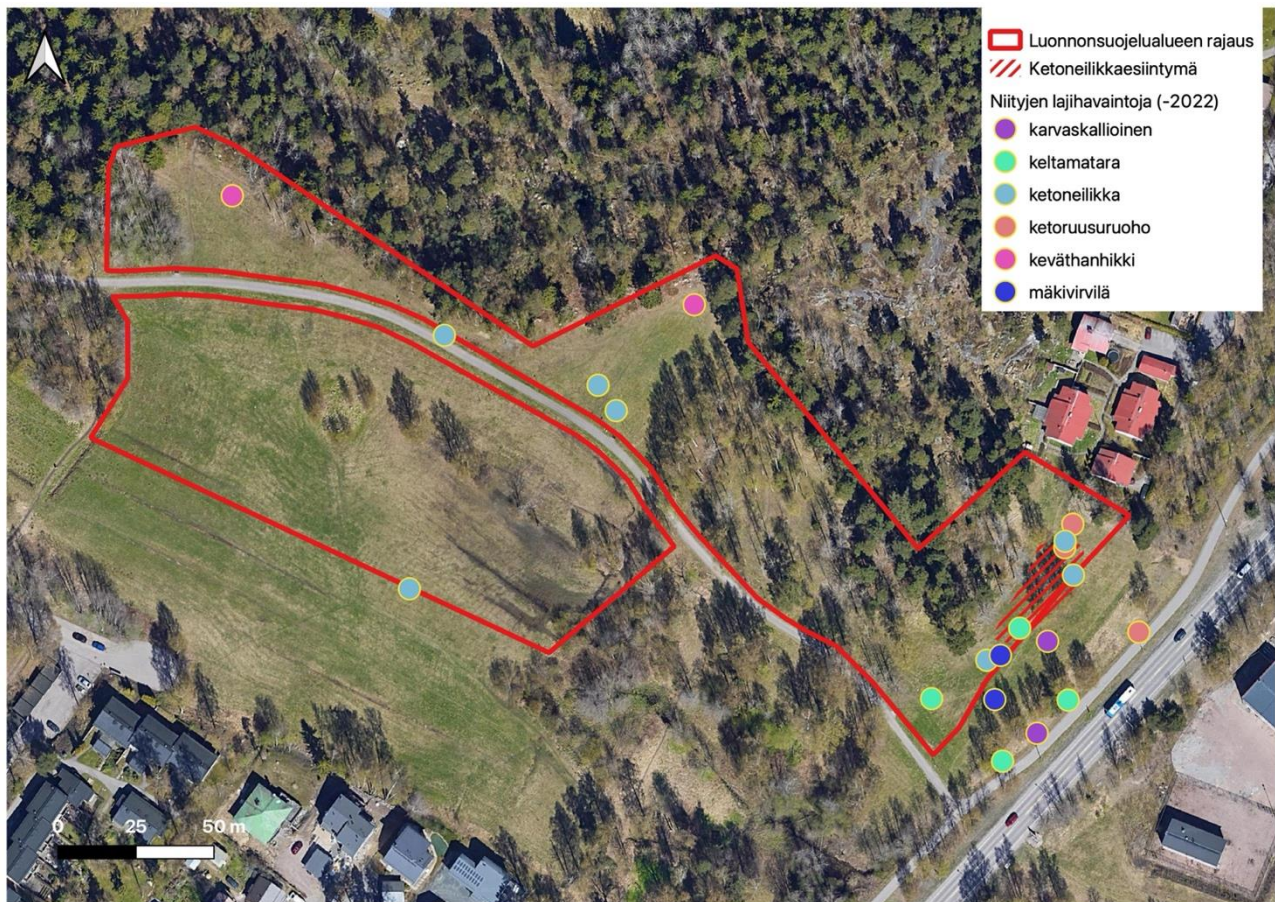
Uhanalaisuusluokitus: RE = hävinnyt, CR = Äärimmäisen uhanalainen, EN = Erittäin uhanalainen, VU = Vaarantunut, NT = Silmälläpidettävä, RT = Alueellisesti uhanalainen (metsäkasvillisuusvyöhykkeessä 1b Hemi-boreaalin, Lounainen rannikkomaa).

Huomionarvoinen = Lajit eivät ole punaisella listalla eivätkä alueellisesti uhanalaisia, mutta vaateliaisuudellaan ja harvinaisuudellaan osoittavat yhdessä niiden kanssa luonnoltaan arvokkaimpia alueita Helsingissä.

Muu status: Kunnallisesti uhanalaiset ja silmälläpidettävät, perässä k-tunnus (Kurtto 2020).

EU = EU-direktiivin perusteella vieraslajilain mukaan torjuttava laji, K = Kansallisen vieraslajistrategian mukaan haitallinen vieraslaji, H = Helsingin kaupungin vieraslajilinjauksen mukaan torjuttava laji.

Merkittävä lajisto alueella tehtyjen eri selvitysten mukaan					
Laji	Luokitus				Kuvionumero
	Rauhoi- tettu	Direktiivi- lajit	Uhan- alaisuus	Muu status	
<u>Kasvit</u>					
Keltamatara			VU	NTk	8
Ketoneilikka			NT	NTk	3, 8, 13
Keväthanhikki			LC	ENk	3
Ketotädyke			LC	Huomionarvoinen	3, 8
Kevättädyke			LC	Huomionarvoinen	3, 8
Keltalehdokki	X			Huomionarvoinen	
<u>Hyönteiset</u>					
Mesi-maayökkönen			NT		3
Etelän-koloam- piainen			RE		Tärkeimmät pis- tiäiskuviot 3, 7 ja 8
Kultapiisku- maamehiläinen			NT		Tärkeimmät pis- tiäiskuviot 3, 7 ja 8
Pukinjuuri-maame- hiläinen			VU		Tärkeimmät pis- tiäiskuviot 3, 7 ja 8
Niittykaskashukka			NT		Tärkeimmät pis- tiäiskuviot 3, 7 ja 8

Kuva 2–27. Niittyjen kasvilajihavaintoja. Tärkein ketoneilikkaesiintymä on viivoitettu.

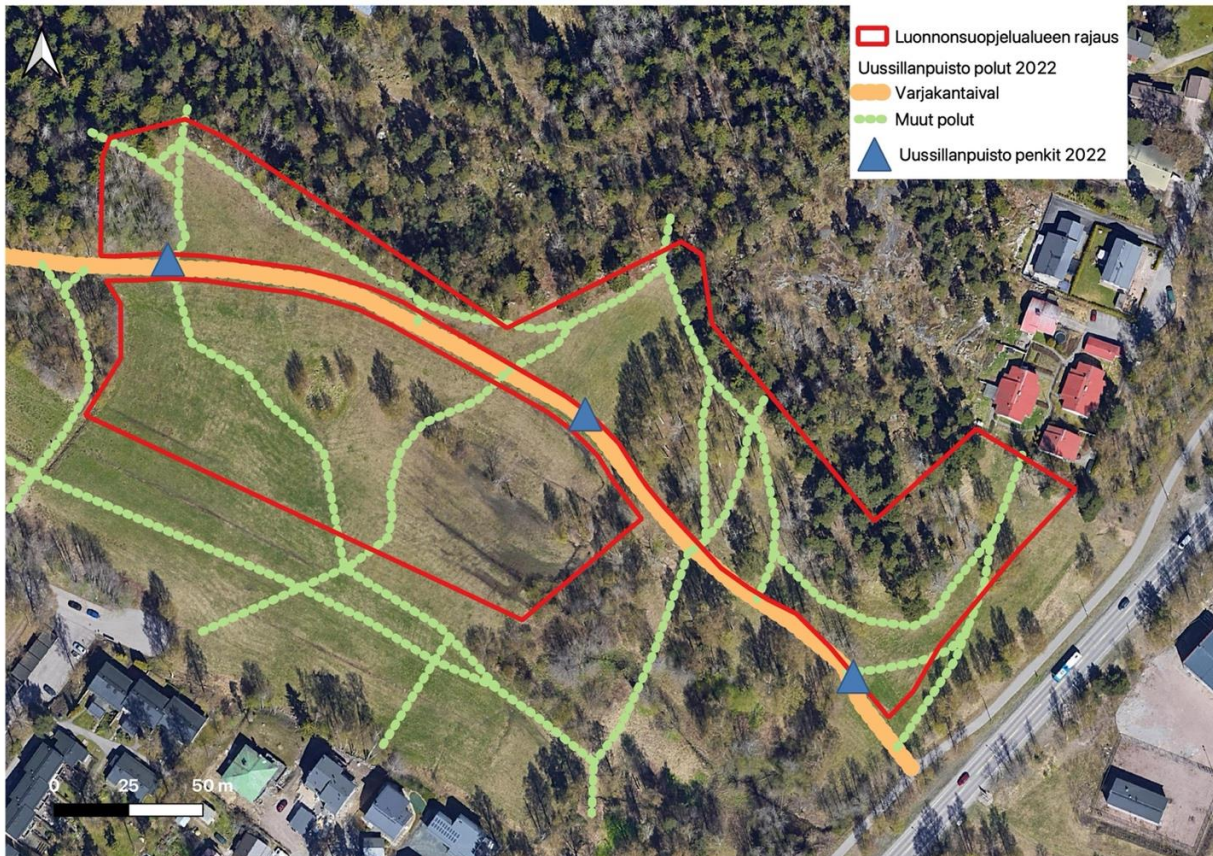
Vieraslajit		
Laji	Status	
Jättipalsami	EU	Kuviot 11 ja 15, lisäksi erittäin runsas selvitysalueen ulkopuolella Uussillanpuiston länsiosan ojanvarsilla.
Isotuomipihlaja	K	Hieman kuviosta 1 länteen selvitysalueen ulkopuolella ja rinteessä kuvion 2 yläpuolella. Voi levitä alueelle (tai jo olla siellä).
Paimenmatar	K	Kuvio 3, 7, 11, 13.
Piennarmatar	K	Kuvio 3, 7, 8, 9, 11, 13.
Rikkapalsami	K	Kuvion 15 lähellä.
Tertuseljaa	K	Kuvion 15 lähellä.
Kanadanpiisku	K	Itäväylän varressa niityn ulkopuolella ja Varjakantaipaleen varressa alueen länsipuolella.

Kuva 2–28. Uusillaanpuiston vieraslajien havaintopaikkoja. Lajeista jättipalsami kuuluu EU:n haitallisten vieraslajien listalle, muut ovat kansallisessa vieraslajistrategiassa ja Helsingin vieraslajilinjauksessa mainittuja lajeja.

3. Virkistyskäytön nykytila

Virkistyskäyttö nykytilassa	
Virkistyskäytön yleisimmät muodot	• kävely, sauvakävely • lenkkeily • koiran ulkoilutus • ympäristökasvatus • luonnon tarkkailu • rauhoittuminen, luonnosta nauttiminen
Reitistö	Alueen halki kulkee Varjakantaival niminen ulkoilutie, joka muodostaa virkistyskäytön pääreitit. Reitti on valaistu. Pyöräily tapahtuu pääosin sitä pitkin. Lisäksi alueella risteilee useita pienempiä polkuja, joita pitkin ihmiset kulkevat alueelle viereisiltä asuinalueilta. Polkuja käytetään paljon esimerkiksi koirien ulkoiluttamiseen. Polkuja ei ole rakennettu, vaan ne ovat syntyneet tallauksesta.
Nykyiset palvelurakenteet	Alueella on kolme penkkiä ja niiden vieressä roska-astiat.
Savutettavuus ja kulku alueelle	Ulkoilutietä pitkin Uussillanpuistoon pääsee Rekitieltä ja Itäväylän varrelta. Lisäksi alueelle tulee pienempiä polkuja viereisiltä asuinalueilta. Autoille on pysäköintipaikkoja Rekitien varrella. Lähimmät julkisen liikenteen pysäkit ovat Rekikujalla ja Itäväylän varressa, noin 5 minuutin kävelymatkan etäisyydellä Uussillanpuistosta. Lähimmät kaupunkipyöräasemat ovat Vartioharjunttiellä, Sinkilätiellä ja Rukatunturintiellä. Kaikki ovat noin 10 minuutin ajomatkan päässä Uussillanpuistosta.

Kuva 3–1. Uussillanpuiston nykyinen polkuverkosto ja muut virkistyskäyttöä palvelevat rakenteet.

Kuva 3–2. Varjakantaival -niminen ulkoilupolku kulkee puiston halki. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 3–3. Uussillanpuisto on lähialueen asukkaille tärkeä virkistysalue. Kuva: Rauno Yrjölä.

4. Uhkatekijät

Merkittävä uhkatekijä alueella on Itäväylän leventäminen sekä uuden alikulun rakentaminen. Hankkeet lohkaisevat mm. osan parhaasta niitystä (kuviot 7 ja 8) Itäväylän varressa. Uusien asuinalueiden rakentuminen lähistölle lisää virkistyskäyttöpainetta alueelle.

Nykyisiä arvokkaimpia kasvialueita uhkaa umpeenkasvu, jos alueella tehtyjä hoitotoimia ei jatketa. Jo nyt on nähtävissä, miten nopeasti lehtipuuvesat tai sananjalat leviävät niityille.

Pölyttäjähönteiset ovat tärkeitä ketoalueen kasvillisuuden säilymiselle. Vaikka Suomessa tilanne on vielä ollut hyvä, on viime vuosina herännyt huoli pölyttäjähönteisten vähenemisestä. Siksi kasvilajien olosuhteiden hoitamisen lisäksi täytyy kiinnittää huomiota myös pölyttäjähönteisten olosuhteisiin, esimerkiksi monet pistiäislajit suosivat hiekkapohjaisia kuivia alueita polkujen ja niittyjen reunoilla.

Aikataulu:

1= 5-10 vuoden kuluessa, 2= viiden vuoden sisällä, 3= alle viiden vuoden sisällä

Voimakkuus:

1 = Lievä uhka, ei peruuttamattomia muutoksia lajistossa.

2 = Keskivakava uhka, merkittäviä muutoksia tai yksipuolistumista lajistossa, joista osa peruuttamattomia.

3 = Vakava uhka, alueen suojeluarvot vaarassa kadota.

Uhkatekijät		
Uhka	Ajankohta	Voimakkuus
Rakennetun ympäristön laajeneminen (mm. Itäväylän leventäminen, Varjakantaipaleen alikulku, raitiotiesuunnitelmat, Uussillanpuiston rakennusvaraukset luonnonsuojelualueen vieressä)	1	3
Ketoalueiden, hakamaiden ja niittyjen umpeenkasvu, sekä niittypinta-alan pieneneminen ja yhteyksien katkeaminen ympäröiviin niittyalueisiin.	1	3
Pölyttäjähönteisten väheneminen laaja-alaisesti.	2	2
Vieraslajien leviäminen ja sitä seuraavat luontaisen lajiston muutokset	3	3
Lajiston muutokset johtuen tallauksesta	3	2
Typen ilmalaskeuma ja sen rehevöittävä vaikutus	3	1
Lemmikkieläinten ulkoilutuksen rehevöittävä vaikutus polkujen varsilla	3	1
Reitistön laajentuminen	2	2
Äärevät sääilmiöt, erityisesti kuivuus ja sen seurannaisvaikutukset puustoisilla alueilla	2	2

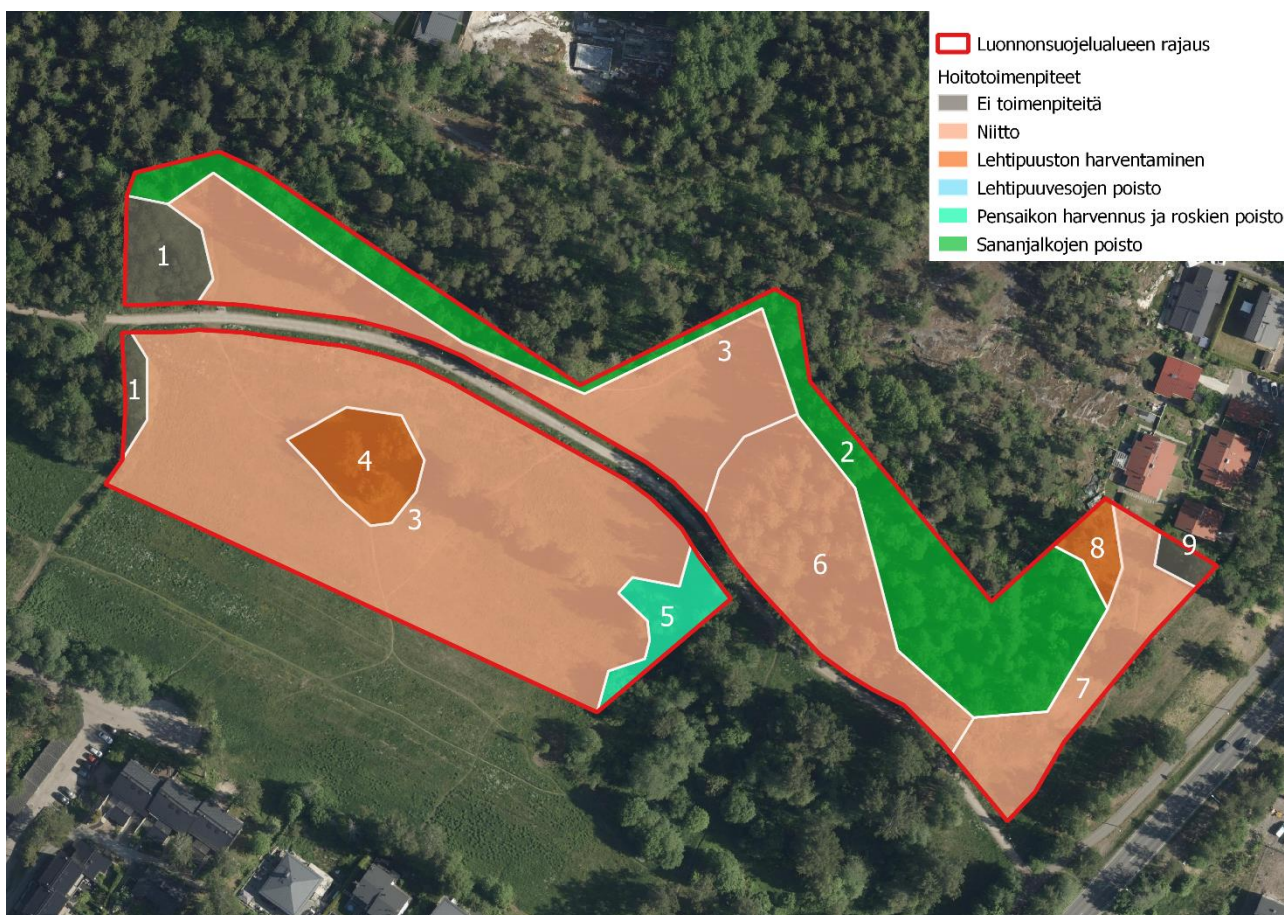
Kuva 4–1. Jättipalsami on levinnyt alueelle, ja se on erityisen runsas alueen vieressä kulkevien ojen ja purojen varsilla. Kuva: Rauno Yrjölä.

5. Hoitosuunnitelma

Uusillanpuiston alueella tehty luonnonhoito on vaikuttanut viimeisten 15–20 vuoden aikana positiivisesti kasvilajiston kehittymiseen. Alueella on tehty pitkäjänteisesti työtä, jotta on päästy nykyiseen tilaan. Hoitotoimia on tärkeää jatkaa myös tulevaisuudessa suojelualueen perustamisen jälkeenkin käyttämällä jo hyväksi koettuja menetelmiä keto- ja niittykasvillisuuden elinolosuhteiden parantamiseksi. Kasvilajiston säilyminen on tärkeää myös monille niistä riippuvaisille hyönteisille.

5.1 Luonnonhoidon toimenpiteet

Uusillanpuiston alueella kaksi tärkeintä tavoitetta on ketojen ja niittyjen ylläpito sekä niiden ladullinen parantaminen, toisaalta hakamaisten metsien säilyttäminen puoliavoimena.

Kuva 5–1. Ehdotetut hoitotoimenpiteet ja hoitokuviot. Kuvassa esitetään ensisijainen toimenpide, kuviolla voidaan tehdä muitakin toimenpiteitä. Kaikki ehdotetut toimenpiteet on esitetty jäljempänä taulukossa.

Jos lampaiden laiduntaminen alueella tulee mahdolliseksi, muodostetaan kuvioista 3, 5 ja 6 lammasaitaukselle sopiva alue. Mahdollisimman laaja niittyalue olisi eläintenpidon kannalta paras

vaihtoehto. Laiduntamisesta on tehtävä erillinen suunnitelma, jos sitä aletaan toteuttaa alueen hoidossa.

Kuvio 1 (luontotyyppikuvio 1)	
Ei toimenpiteitä.	
Tavoite	Luonnontilaisen kaltainen lehto.

Kuvio 2 (luontotyyppikuviot 2 ja 4)	
Vähennetään sananjalkaa, pidetään reuna-alueen metsä puoliavoimena, erityisesti kivien ympäriltä, jossa on paahdeympäristöä. Sananjalat näivetetään taittamalla versot tai revitään ne alas aluksi vuosittain, sitten muutaman vuoden välein. Samalla metsästä voidaan poistaa esimerkiksi raivaussahalla puiden taimia. Mahdolliset kuolleet tai kuolevat puut jätetään lahoppuiksi metsään.	
Tavoite	Puoliavoimen valoisan metsän ja paahteisen metsänreunan säilyttäminen.

Kuva 5–2. Muinaisrantakivikon reunaa kuvion 2 reunalla. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 3 (luontotyyppikuviot 3, 9, 10b, 11)

Niitto ja puiden taimien vesominen kerran kesässä. Työ tehdään niittykukkien siemennettyä elokuussa. Niittojäte ja raivattu vesakko kerätään pois. Kaikkein matalakasvuisimmat niityn osat eivät välttämättä kaipaakaan jokavuotista niittoa. Näiltäkin alueilta vesotaan mahdolliset puiden ja pensaiden taimet pois vuosittain. Kuvio otetaan osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus otetaan tulevaisuudessa hoitokeinoksi. Mahdollisesta laidunnuksesta on sovittava kaasuputkesta vastaavan tahon kanssa.

Ulkoilutien pohjoispuolella metsän laidassa kedolle on levittäytynyt sananjalkakasvustoja. Sananjalkojen määrää vähennetään taittamalla versot tai niittämällä nuoret kasvustot kahdesti kesässä.

Kaasuputkilinjan kunnossapidosta vastaava voi raivata ja niittää linjaa oman suunnitelmansa mukaisesti.

Tavoite	Niittykasvillisuuden edustavuuden parantaminen. Vesakon hävittäminen tai taantuminen.
---------	---

Kuvio 4 (luontotyyppikuvio 10a)

Kivikon ympäriltä poistetaan puusto ainakin eteläpuolelta, jolloin muodostuu paahteinen kohta, joka soveltuu monille hyönteisille ja ehkä myös esimerkiksi sisiliskoille. Puusto varjostaa osin kivikkoa ja vähentää paahteisuutta. Kuvio voidaan ottaa osaksi lammaslaidunta, jos laidunnus tulevaisuudessa otetaan hoitokeinoksi.

Tavoite	Muodostetaan paahteinen kivikkosaareke.
---------	---

Kuva 5–3. Kuvion 6 hakamaista metsää. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuvio 5 (luontotyyppikuvio 12)	
Pensaikkoa voi harventaa ja osan harmaalepistä kaulata kelopuiksi hyönteisille ja tikoille. Metsikössä on jonkin verran roskaa, joka tulee siivota pois.	
Tavoite	Kostean reunapensaikon säilyttäminen ja lahopuun lisääminen.

Kuvio 6 (luontotyyppikuvio 6)	
Pidetään kenttäkerroksen kasvillisuus matalana niittämällä kuvio kesän lopulla. Säilytetään metsä hakamaisena poistamalla tarvittaessa lehtipuiden taimia.	
Tavoite	Valoisan hakamaisen metsän säilyttäminen.

Kuvio 7 (luontotyyppikuviot 7a ja 7b)	
Niitetään alue kerran kesässä elokuussa ja korjataan niittojäte pois. Matalakasvuisimpia kohtia voidaan jättää ajoittain niittämättä. Itäväylän varressa on havaittu kanadanpiiskua (tai muuta torjuttavaa koristepeiskua), joka tulee poistaa. Jos lehtipuuvesoja leviää kuviolle, ne tulee poistaa. Kuvion 7b keskivaiheilla olevat kookkaat koivut annetaan vielä olla paikallaan maisemaelementtinä, mutta myöhemmin niiden poistamista voidaan harkita paahtaisen alueen lisäämiseksi (koivut varjostavat osaa alueesta). Erityisesti niityn itäosa hyötyisi suunnittelualueen ulkopuolella Itäväylän varressa kasvavien, niittyä varjostavien puiden kaatamisesta. Puut kasvavat valtion maalla.	
Tavoite	Kedon säilyminen edustavana ja paikoittain edustavuuden parantaminen.

Kuvio 8 (luontotyyppikuvio 5)	
Poistetaan ainakin kuvion tuomikasvusto, tarvittaessa muutakin pienpuustoa.	
Tavoite	Reunametsän valoisuuden lisääminen.

Kuvio 9, (luontotyyppikuvio 8)	
Ei toimenpiteitä.	
Tavoite	Kohde toimii näköesteenä omakotitalolle.

Kuva 5–4. Roskia kuvion 12 pensaikon keskellä, ehdotetun suojelualueen rajalla. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 5–5. Itäväylän reunaa suojelualueen ulkopuolella. Lehtipuusto varjostaa ketoa, ja Itäväylän vieressä kasvaa myöhemmin kesällä kanadanpiiskuja aivan alueen reunan vieressä. Itäväylän levennyksen takia tätä kohtaa ei voida rajata suojelualueen sisään. Kuva: Rauno Yrjölä.

Kuva 5–6. Lammaslaitumeksi soveltuva alue kuvioilla 3 ja 4.

5.2 Vieraslajien torjunta

Alueella havaituista vieraslajeista (katso kuva 2-28) jättipalsami kuuluu haitallisten vieraslajien listalle, ja se tulee poistaa perustettavalta suojelualueelta, mutta myös sen läheisyydestä, koska laji leviää helposti lähiympäristöön. Helsingin kaupungin vieraslajilinjauksessa (Helsingin Ympäristökeskus 2015) kanadanpiisku, isotuomipihlaja ja terttuselja ovat kaikki lajeja, joilla on jo laaja levinneisyys Helsingissä ja niiden torjunta on vaikeaa (vieraslajilinjauksen luokka 2 c). Lajien istuttaminen julkisille alueille kielletään ja torjuntatoimet keskitetään arvokkaille luontoalueille ja tärkeimpiin leviämislähteisiin, esimerkiksi purojen varsiin.

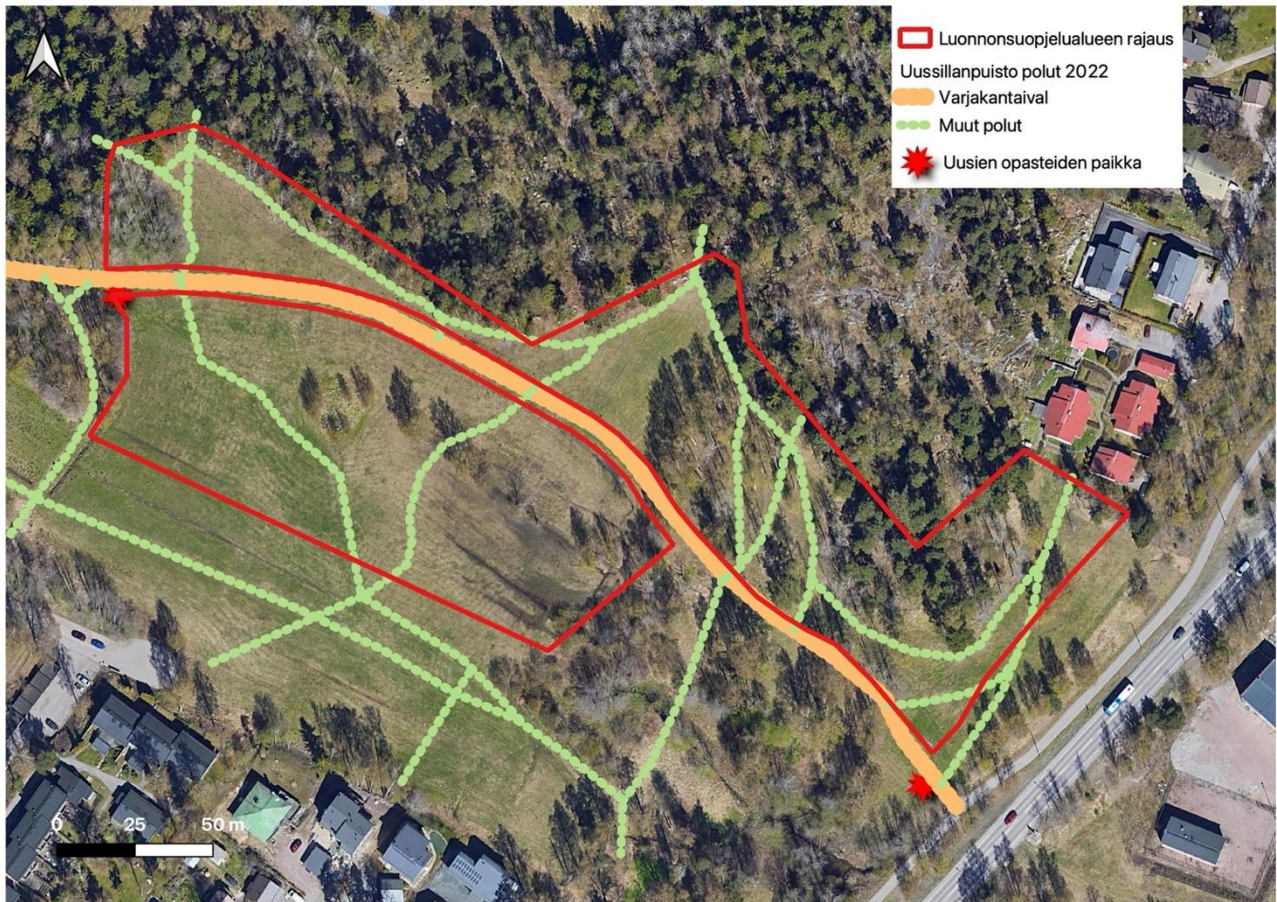
Rikkapalsami on luokiteltu Helsingissä haitalliseksi lajiksi, jonka leviämisvaara on ilmeinen, mutta ongelmat paikallisia (luokka 2b).

Laji	Toimenpide	Kuvio, jolla havaittu
Jättipalsami	Varret revitään maasta kokonaisina ennen siementen kypsymistä. Tai kasvusto peitetään muoviin muutamaksi vuodeksi, jos se on mahdollista eikä aiheuta suurta maisemahaittaa. -Seurantaa ja torjuntaa jatkettava tulevaisuudessa	9
Tertuselja ja isotuomipihlaja	-Raivaussahalla tai vastaavalla leikataan versoja 3–6 kertaa kasvukaudessa, kunnes kasvit näivettyvät. -Leviämisen vuoksi näiden pensaslajien säilyttämistä puistossa ja sen läheisyydessä on syytä tarkastella kriittisesti.	Alueen lähellä
Kanadanpiisku	Kasvustot niitetään ennen siementen kypsymistä.	Itäväylän varressa ja Varjakantaipaleen varressa
Paimenmatara ja piennarmatara	Torjunta hankalaa. Kasvustot voidaan niittää ennen kuin siemenet ovat kypsiä.	Ainakin kuvioilla 3, 7, 9 ja 10, ja alueen ulkopuolella
Rikkapalsami	Kasvustot voidaan niittää ennen kuin siemenet ovat kypsiä.	Ainakin kuvion 12 lähellä kosteassa painanteessa, polun varrella

6. Virkistyskäytön suunnitelma

6.1 Virkistyskäytön ohjaus

Käytön ohjaus	
Reitistö	Uussillanpuistossa on useita luontaisesti syntyneitä polkuja, mutta vain alueen halki kulkeva Varjakantaival täyttää esteettömyysvaatimukset. Jos alueen virkistyskäyttöä halutaan laajentaa, täytyy myös polkujen ja opasteiden suunnittelussa ottaa huomioon esteettömyysvaatimukset. Mahdollisesti esteettömiksi tehtävistä poluista tehdään erillinen suunnitelma. Osa poluista voi myös kiertää suojelualueen rajaa pitkin, jolloin ne voidaan toteuttaa puistoalueen suunnittelun yhteydessä.
Pääopasteet	Sijoitetaan pääopasteet (yhteensä kaksi kappaletta) Varjankantaipaleen molempiin päihin. Opasteissa kerrotaan alueen luonnosta, esitetään reitistö kartalla ja merkintätapa maastossa sekä toimintaohjeet visuaalisesti helposti hahmotettavalla tavalla. Opasteet sijoitetaan Varjakantaipaleen eteläpuolelle, jotta niihin kohdistuu mahdollisimman vähän opasteiden säilymiselle haitallista auringonvaloa. Opasteet tehdään kaupungin opastelinjauksen mukaisesti.

Kuva 6–1. Alueelle suunniteltujen opasteiden paikat.

6.2 Palvelurakenteet ja kunnossapitovastuu

Rakenteet	
Polkujen ylläpito	Ulkoilupoluille lisätään tarvittaessa karkeaa hiekkaa tai soraa mahdollisiin kuoppiin, jolla estetään lätäköiden tai kivien kiertäminen ja polun leventyminen.
Penkit ja levähdyspaikat	Alueella on tällä hetkellä 3 penkkiä, joiden vieressä on roska-astiat. Ne voidaan säilyttää alueella. Alueen sisälle ei tarvita lisää penkkejä ja levähdyspaikkoja, mutta esimerkiksi eväspöytä ja lisää penkkejä voidaan tuoda puiston länsiosaan suojelualueen ulkopuolelle. Länsiosaan on suunniteltu erilaisia virkistystoimintoja.

Rakenteet	
Turvallisuus	Reittien varsilta voidaan kaataa vaaraa aiheuttavia kuolleita tai kuolevia puita. Puita ei poisteta metsäalueelta, vaan ne jätetään maahan lahopuiksi. Niitty-alueelle mahdollisesti kaatuvat puut poistetaan, jotta ne eivät estä niittoa. Rungot voidaan siirtää paahteiselle paikalle metsänreunaan. Vaaralliset puut voidaan myös tehdä pötkelöiksi, eli poistetaan latvus ja jätetään 3-5 metriä korkea runko.
Vaarallisiksi puiksi tulkitaan esim.: 1) kuolleet oksat ja latvukset, jotka roikkuvat ulkoilureitin yli tai sen reunalla 2) kaatuessaan ulkoilureitille ulottuvat konkelot, eli toista puuta vasten nojaavat puut 3) kaatuessaan ulkoilureitille ulottuvat lahoavat pötkelöt 4) hyvin heikkokuntoiset elävät puut, jotka saattavat asiantuntija-arvion perusteella kaatua ulkoilureitille tuuliolojen tai latvuksen painopisteen perusteella.	

Kunnossapitovastuu	
Ympäristöpalvelut	Luonnonsuojelualueiden investointien, kuten uusien opasteiden ja rakenteiden suunnittelu ja tilaaminen.
Kaupunkiympäristön toimialan Rakennukset ja yleiset alueet (Rya) -palvelukokonaisuus	Alueiden kunnossapitohoidon tilaaminen sekä reittien käyttöturvallisuudesta huolehtiminen. Opastaulujen kunnossapito. Laidunsopimus.
Urakoitsijat	Reittien kunnossapito sekä opasteiden rakentaminen luonnonsuojelualueilla. Kaikki luonnonhoitotyöt alueella: niitot, vesakon ja haitallisten vieraslajien torjunta, puiden kaadot. Laidunnus (jos käytetään kaupungin omia eläimiä).

7. Luonnon seuranta

Luonnontilan seurannan vastuu on kaupungin ympäristöpalveluilla, joka tarvittaessa tilaa selvityksiä konsulteilta tai tekee niitä itse. Esimerkiksi alueelle on perustettu jo neljä vuotta sitten kimalaisten ja päiväperhosten laskentalinja. Kimalaiset ja tarhamehiläinen lasketaan laskentalinjalta vuosittain.

Luonnon seuranta		
Seuranta	Menetelmät	Aikataulu
Vieraskasvilajit	Esiintymien sijainnin ja runsauden dokumentointi.	Vuosittain torjunnan ja kunnossapitokäyntien yhteydessä.
Kasvillisuus ja kasvisto	Kasvillisuuskartoituksen toistaminen. Arvokkaiden kasviesiintymien sijainnin ja runsauden dokumentointi.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).
Hyönteiset (perhoset, luteet, myrkkypistiäiset)	Lajistoselvitysten toistaminen, pääosin aktiivihavainnointina, myrkkypistiäiset lisäksi keltamaljoilla. Kimalaisten ja päiväperhosten seuranta linjalaskennalla.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032). Kimalaisten ja päiväperhosten laskenta vuosittain toistaiseksi.
Linnusto	Kartoitus noin kerran 10 vuodessa, kolmen käyntikerran kartoituksella.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).
Lepakot	Kartoitus noin kerran 10 vuodessa, kolmen käyntikerran aktiivikartoituksella.	Hoito- ja käyttösuunnitelman päivityksen yhteydessä (arviolta noin v. 2032).

8. Suunnitelman vaikutukset

Suunnitelman vaikutukset alueeseen	
Toimenpide	Vaikutus
Luonnonsuojelualueen perustaminen	Luonnonsuojelulla luodaan edellytykset Uussillanpuiston luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston säilymiselle edustavina ja luonnontilaisina. Virkistyksen ja ulkoilun käyttöpaine saattaa lisääntyä.
Niittyjen ja ketojen niitto	Umpeenkasvu ja lajiston köyhtyminen vähenee tähän asti puutteellisesti hoidetuilla niityillä. Niittojätteen poistaminen suosii matalaa kasvillisuutta. Monipuolistaa ruohovartista lajistoa ja lisää arvokkaiden lajien yksilörunsautta. Arvokkaiden lajien kasvustot voivat laajentua ja ketojen lajisto säilyy edustavana.
Lampaiden käyttö laidunnuksessa	Korvaa mekaanisen vesaikon poiston ja niittotarpeen laidunnettavalla alueella. Tuo lisäkustannuksia ja vastuun lampaiden hoidosta. Merkittävin kustannus kaupungille on aitaaminen, muut eläinten pitoon liittyvät kustannukset jäävät elinten omistajan vastuulle.
Vesakon raivaus	Vähentää varjostusta, mikä luo edellytykset paahde- ja niittylajien esiintymiselle.
Vieraslajien poisto	Alueella ei kasva jättipalsamia. Muut havaitut vieraslajit eivät leviä laajemmalle. Vieraslajien seurannan avulla uudet haitalliset vieraslajit havaitaan ja voidaan torjua nopeasti.
Käytön ohjaus ja polkujen kunnostus	Kuluminen alueella vähentyy ja kasvillisuus uusiutuu. Huomionarvoisten lajien, kuten keltamataran ja ketoneilikan elinolot paranevat. Alueeseen tutustumisen mahdollisuudet paranevat.
Lahopuun lisääminen kaulaamalla	Kaulaaminen kuviolla 15 ja siitä Itäväylälle päin tarjoaa lahopuusta riippuvalle lajistolle sopivia elinympäristöjä. Lahopuun määrä lisääntyy ja eri-ikäisen lahopuun jatkumo kehittyy nopeammin.

9. Kustannusarvio

Kustannukset on arvioitu karkealla tasolla ehdotettujen toimenpiteiden perusteella ja Helsingin kaupungin vastaavista hankkeista aiemmin saamien kokemusten perusteella. Lopullisesti esimerkiksi rakentamistöiden kustannukset selviävät vasta siinä vaiheessa, kun kaupunki saa vastauksia tarjouspyyntöihin.

Investointikustannukset ovat kertaluonteisia, pitkin hoito- ja käyttösuunnitelmakautta toteutuvia kustannuksia. Kunnossapitokustannukset ovat jatkuvia, usein toistuvia kustannuksia sillä jaksotuksella, miten kunnossapitoa toteutetaan.

Investointikustannukset	
Kohde	Kustannus euroissa
Suunnittelukustannukset (opasteet, laiduntaminen, ym.)	20 000
Pääopasteiden (2 kpl) pystytys	5 000
Luonnonsuojelualueen rauhoitustaulujen (6 kpl) ja rajamerkkien asennus	6 000
Puiden kaulaaminen	3 000
Lammaslaitumen perustaminen: aitojen ja mahdollisen suojan rakentaminen ym.	15 000
Kunnossapitokustannukset / vuosi	
Niitot	5 000
Vieraslajien torjunta	5 000
Polkujen ylläpito	0–3 000
Sananjalan vähentäminen	3 000 – 10 000

10. Aikataulu

Suunniteltu aikataulu on ohjeellinen, ja lopullinen aikataulu riippuu suojelualueen perustamisen sekä hoito- ja käyttösuunnitelman hyväksymisen ajankohdasta.

Aikataulu		
Toimenpide	Alkamisajankohta	Toistotiheys
Luonnonsuojelualueen perustaminen	2023	
Viestinnän suunnittelu: pää- ja kartta-opasteiden suunnittelu ja taitto	2023	
Luonnonsuojelualueen merkinnät	2023	
Opasteiden hankinta ja pystytys alueelle	2024–2025	
Polkurakenteiden rakentaminen	2024–2025	
Puiden kaulaaminen	2023–2024	
Roskien siivoaminen kuviolla 12	2023	
Mahdollinen lammaslaitumen perustaminen	2024–2026	
Haitallisten vieraslajien torjunta	2023	Vuosittain
Vesakon raivaus	2023	2 vuoden välein
Ulkoilureittien varsien puuston tarkastus	2023	5 vuoden välein
Vaarallisten puiden kaataminen	2023	Tarvittaessa

Lähdeluettelo

Forss, S. 2008: Kärlevävegetationen på stadsängar i huvudstadsregionen – jordmånens, urbanitetsgradens och skötselns inverkan. – Pro gradu. Helsingfors universitet.

Erävuori, L., Kullberg, J., Lammi, E., Manner, J-P., Routasuo, P., Suominen, H. & Vauhkonen, M. 2022: Helsingin uhanalaisten luontotyyppien inventoinnit 2017–2020. – Kaupunkiympäristön julkaisuja 2022:7.

Helsingin kaupungin Ympäristökeskus 2015: Helsingin vieraslajilinjaus. Tavoitteet ja toimenpiteet haitallisten vieraslajien torjumiseksi vuosina 2015–2019.

Helsingin kaupungin kimalaisseuranta vuosina 2019–2022. Linjalaskennat osana SYKE:n koordinoimaa valtakunnallista kimalaisseurantaa. <https://laji.fi/project/MHL.89/about>

Huotari, T., Manner, J-P. ja Erävuori, L. 2021. Helsingin kangasmetsät. Kangasmetsien luokittelu rakennepiirteiden pohjalta.

Huotari, T. ja Erävuori, L. 2021. Helsingin kallioluontotyyppit sekä kivikot ja jyrkänteet. Esiselvitys.

SYKE ja Metsähallitus. 2016: Natura 2000 -luontotyyppien inventointiohje. Versio 6 28.1.2016.

Kontula, T. ja Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa I ja Osa II. Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö.

Kurtto, A. 2020: Helsingin uhanalaiset, silmälläpidettävät ja muuten huomionarvoiset putkilokasvit. Helsingin kaupunki, Ympäristöpalvelut.

Kurtto, A. & Helynranta, L. 2018: Helsingin kasveja 8. Kahden vuosikymmenen täydennyksiä alkuperäislajiin, s. 56–63

Laiho, E-L. 2013: Sekundaaristen niittyjen kasvillisuus, maaperä sekä niittytyypit Itä-Helsingissä ja Östersundomin liitosalueella. – Pro gradu Helsingin yliopisto.

Nupponen K. 2020: Itä-Helsingin kolmen ketoalueen huomionarvoisten perhoslajien selvitys vuonna 2020. – Faunatican raportteja 76/2020.

Paukkunen, J. 2020: Myrkkypistiäiskartoitus Linnavuorenpuiston ja Uussillanpuiston niittyalueilla sekä Kivikon ulkoilupuiston kallioalueella Helsingissä vuonna 2020. Tutkimusraportti.

Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. – Alueelliset ympäristöjulkaisut 2000. Suomen ympäristökeskus.

Pynnönen, P. 2020: Helsingin Kivikon ulkoilupuiston, Uussillanpuiston ja Linnavuorenpuiston luodeselvitys 2020. Tutkimusraportti.

Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 2: Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 8/2008.

Seitapuro, H. 2017: Uussillan perinnekedon kasvi-inventoinnit. Luontotietojärjestelmän arvokkaat kohteet.

Liite 1: Rauhoitusmääräykset

1. Alueella on kielletty:

- metsänhakkuu ja muut metsänhoitotoimet;
- elävien ja kuolleiden kasvien, kasvinosien ja sienien ottaminen tai vahingoittaminen;
- maa-aineksen, kivien ja kaivoskivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen tai muuttaminen;
- ojien kaivaminen, vesien perkaaminen ja patoaminen;
- rakennuksien, rakennelmien, teiden ja polkujen rakentaminen;
- tulenteko, telttailu ja muu leiriytyminen sekä
- luonnonvaraisten selkärankaisten eläinten pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen ja selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen;
- kaikenlainen muu toiminta, joka muuttaa alueen maisemakuvaa tai vaikuttaa epäedullisesti alueen luonnonoloihin tai eliölajien säilymiseen.

2. Liikkumisrajoitukset

Edellä mainittujen toimenpiteiden lisäksi on kielletty:

- liikkuminen moottoriajoneuvolla;
- koirien, kissojen ja muiden lemmikkieläinten irti pitäminen.

3. Sallitut toimenpiteet

Edellä olevien määräysten estämättä alueella on sallittu:

- perinnebiotooppien hoito
- vaarallisiksi arvioitujen puiden ja niiden oksien tapauskohtainen poistaminen ELY-keskuksen suostumuksella siten, että puiden rungot jätetään lahoppuiksi kasvupaikalleen tai sen läheisyyteen;
- ulkoilureittien ja polkujen ylläpitoon ja turvallisuuteen liittyvät toimet;
- olemassa olevan kaasuputken huolto;
- olemassa olevan vesijohdon huolto;
- olemassa olevien ojien kunnostaminen;

- haitallisten vieraslajien poistaminen maanomistajan luvalla;
- luonnonsuojelualueen rakennepiirteiden ja lajiston kartoittaminen sekä
- ELY-keskuksen hyväksymän hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisten toimenpiteiden toteuttaminen

4. Rauhoitusmääräyksistä poikkeaminen

Uudenmaan ELY-keskus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen luonnonsuojelualueen koskevista rauhoitusmääräyksistä, jos poikkeaminen ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta ja on tarpeen alueen hoidon, käytön tai tutkimuksen kannalta.

5. Hoito- ja käyttösuunnitelma

Luonnonsuojelualueelle on laadittu hoito- ja käyttösuunnitelma, jossa esitetään tarpeelliset toimenpiteet luonnonympäristön hoitamiseksi ja virkistyskäytön ohjaamiseksi. Uudenmaan ELY-keskus hyväksyy hoito- ja käyttösuunnitelman erikseen.

Kuvailulehti

Tekijä	Rauno Yrjölä & Timo Metsänen
Nimike	Helsingin Uussillanpuiston niittyjen luonnonsuojelualueen hoito- ja käytösuunnitelma vuosille 2023–2032
Sarjan nimike	Kaupunkiympäristön julkaisuja
Sarjanumero	2024:10
Julkaisuaika	4/2024
Sivuja	68
Liitteitä	1
ISBN	978-952-386-442-9
ISSN	2489-4230 (verkkojulkaisu)
Kieli, koko teos	Suomi
Kieli, yhteenveto	Suomi, ruotsi, englanti

Tiivistelmä:

Uussillanpuiston niityt sijaitsevat Vartiokylässä. Varjakantaival-nimisen ulkoilutien ja Itäväylän varrella. Niityt rajautuvat pohjoislaidaltaan metsään, jonka reunat ovat hieman niittyä korkeammalla. Alue on enimmäkseen avointa niittyä ja ketoa, mutta erityisesti sen itäosassa on myös puustoisia osuuksia. Niittyjen ja ketojen kasvillisuus on monipuolista, ja eräät alueen kasvilajit ovat harvinaisia. Alue on myös tärkeä pölyttäjähönteisille.

Uussillanpuiston niityt kuuluu Helsingin arvokkaisiin perinneympäristöihin, jota ylläpidetään niittohoidolla. Alue toimi vuosikymmenien ajan hevoslaitumena. Laiduntamisen päättymisen jälkeen 1990-luvun lopulla alue jäi ilman hoitoa ja alkoi kasvamaan umpeen. Erityisesti lehtipuuvesat ja sananjalka runsastuivat niityillä ja. 2000-luvun alkupuolella Helsingin kaupunki otti alueen hoitoon. Puiden ja pensaiden raivaamisen, vieraslajien poistamisen, vuosittaisen niiton ja niittojätteen pois korjaamisen ansiosta niittyjen tila on parantunut merkittävästi. Luonnonsuojelualueen (2,6 ha) perustamisella turvataan arvokkaan perinneympäristön säilyminen. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään niiton jatkamista ja niittojätteen poiskorjuuta tähänastista laajemmalta alueelta.

Virkistyskäyttöä ei tarvitse ohjata Uussillanpuistossa voimakkailla toimenpiteillä. Aluetta halkova Varjakantaival säilyy keskeisenä läpikulkureittinä, eivätkä luonnonsuojelualueen rauhoitusmääräykset rajoita liikkumista jalan tai pyöräillen niityillä. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa ehdotetaan luonnonsuojelualueelle pääopastetta sekä itä- että länsipäähän.

Presentationensblad

Författare	Rauno Yrjölä & Timo Metsänen
Titel	Naturskyddsområdet Helsingfors Nybroparkens ängar, skötsel- och nyttjandeplan för åren 2023–2032
Seriens titel	Stadsmiljösektors publikationer
Serienummer	2024:10
Utgivningsdatum	4/2024
Sidantal	68
Bilagor	1
ISBN	978-952-386-442-9
ISSN	2489-4230 (nätpublikation)
Språk, hela verket	Finska
Språk, sammanfattning	Finska, svenska, engelska

Sammandrag:

Nybroparkens ängar ligger i Botby, invid Österleden och friluftsvägen Väringsskedet. I norr gränsar ängarna till skogen, som ligger lite högre än ängarna. Området består till störst del av öppna ängar och fält, men framför allt i den östra delen finns också trädbevuxna partier. Växtligheten på ängarna och fälten är mångsidig och vissa växtarter i området är sällsynta. Området är också viktigt för pollinerande insekter.

Nybroparkens ängar hör till Helsingfors mest värdefulla traditionslandskap som underhålls genom ängsskötsel. Under årtionden utgjorde området betesmark för hästar. Efter att området slutade användas som betesmark i slutet av 1990-talet lämnades området utan skötsel och började växa igen. I synnerhet lövträdstelningar och örnbräken ökade i antal på ängarna, och under början av 2000-talet började Helsingfors stad sköta om området. Tack vare röjning av träd och buskar, avlägsnande av främmande arter och årlig slåtter och undanröjning av slåtterrester har ängarnas skick förbättrats avsevärt. Genom att grunda ett naturskyddsområde (2,6 ha) säkerställs att det värdefulla traditionslandskapet bevaras. I skötsel- och användningsplanen framförs att slåttern ska fortsätta och slåtterresterna ska undanröjas på ett mer omfattande område än hittills.

Rekreatiivn käyttö i Nybroparkin ei tarvitse voimakkaita toimenpiteitä. Väringske-
det, joka kulkee suoraan alueen läpi, jää keskeiseksi läpikulkureitiksi, ja rauhoitusmäär-
ykset luonnonpuhtausalueen rajoittamiseksi eivät rajoita pyörä- tai jalkaväen liikennettä niillä.
I hoito- ja käyttösuunnitelmassa ehdotetaan luonnonpuhtausalueen saavan suunnittelu-
kartan sekä itä- ja länsipäässä.

Description

Author	Rauno Yrjölä & Timo Metsänen
Title	Management plan for the The meadows of Uussillanpuisto Conservation Area 2023–2032
Series title	Urban Environment Publications
Serial number	2024:10
Time of publication	4/2024
Pages	68
Attachments	1
ISBN	978-952-386-442-9
ISSN	2489-4230 (verkkojulkaisu)
Language, entire work	Finnish
Language, summary	Finnish, Swedish, English

Summary:

Uussillanpuiston niityt (The meadows of Uussillanpuisto) is located in Vartiokylä along the Varjakantaival trail and Itäväylä. The northern edge of the meadows borders on a forest, whose edges are slightly higher than the meadow. The area is mostly open meadow and grassland, but there are also wooded sections, especially in its eastern part. The vegetation of the meadows and grassland areas is diverse and some of the plant species are rare. The area is also important for pollinators.

The meadows of Uussillanpuisto are among Helsinki's valuable semi-natural habitats, which are maintained by mowing. For decades, the area was used as a horse pasture. After the end of grazing in the late 1990s, the area was left unmanaged and began to overgrow. In particular, deciduous saplings and bracken became more abundant in the meadows, and the City of Helsinki took over the management of the area in the early 2000s. The clearing of trees and shrubs, the removal of invasive plants, annual mowing and the removal of clippings have improved the condition of the meadows significantly. The creation of a nature reserve (2.6 ha) will ensure the preservation of the valuable semi-natural habitat. The maintenance and use plan proposes continued mowing and the removal of clippings over a larger area than until now.

There is no need for strong measures to control recreational use in Uussillanpuisto. Varjakantaival that runs through the area will remain a central thoroughfare, and the nature reserve's conservation rules will not restrict pedestrian or cycling access to the meadows. The maintenance and use plan proposes placing a main sign post at both the eastern and western end of the nature reserve.

Helsinki

Kaupunkiympäristön toimiala huolehtii Helsingin kaupunkiympäristön suunnittelusta, rakentamisesta ja ylläpidosta, rakennusvalvonnasta sekä ympäristöön liittyvistä palveluista.